

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Jefta>

Jefta was een door godsdienstijver en moed bezielde **richter** in **Israël**; hij verlostte de **Israëlieten** uit de macht der **Ammonieten**. Na de overwinning offerde hij, om een eerder gedane eed, zijn dochter als **brandoffer**. Richt. 11.

De **naam** Jefta (Grieks ??????; Lat. *Iepthae*; Hebr. *Jiftach*; Eng. *Jephthah*), ook gespeld *Jeftha* (in de Statenvertaling) betekent 'hij opent'^[1] of 'hij zal openen', van het werkwoord *patoäch*^[2]. De persoonsnaam wordt 29 keer genoemd in het Oude Testament en 1 keer in het Nieuwe Testament (Hebr. 11:32).

Jefta was de zoon van Gilead en een bijvrouw. Hij deed een gelofte, dat, indien hij een

overwinning op de Ammonieten bevochten mocht, het eerste wat hem, bij zijn terugkomst, uit zijn huis tegemoet kwam, ten brandoffer gebracht zou worden. Tot zijn droefheid was het zijn enige dochter die hem het eerst tegemoet kwam, om haar vader met de behaalde overwinning geluk te wensen.

Diep getroffen maakte hij haar met zijn gelofte bekend, en zijn dochter was heldhaftig genoeg om zich, uit dankbaarheid dat God haar vader de overwinning geschonken had, vrijwillig aan deze gelofte te onderwerpen; zij verzocht slechts twee maanden tijd om met haar vriendinnen te bewenen, dat zij ongehuwd en dus kinderloos moest blijven. Zij kwam na die tijd terug en Jefta volbracht aan haar zijn gelofte. Hij gaf haar aan de HEER, en zij bleef God haar leven lang gewijd en trouwde geen man. Het werd een gewoonte dat de vrouwen van Israël vier dagen per jaar bij haar kwamen en met haar spraken.

Ri 11:39 En het gebeurde na verloop van twee maanden dat zij naar haar vader terugkeerde. En hij voltrok aan haar zijn gelofte, die hij had gedaan. Zij heeft geen gemeenschap gehad met een man. En het werd een gewoonte in Israël

Ri 11:40 [dat] de dochters van Israël van jaar tot jaar [op weg] gingen om met de dochter van Jefta, de Gileadiet, te praten, vier dagen per jaar.

(HSV)

1Co 7:34 Er is ook onderscheid tussen de vrouw en de maagd. De ongetrouwde wijdt haar zorg aan de dingen van de Heer om heilig te zijn, zowel naar het lichaam als naar de geest; maar de getrouwde wijdt haar zorg aan de dingen van de wereld, hoe zij haar man zal behagen.

(TELOS)

Jefta ervoer in zijn ziel wat het is een overwinning te moeten bekopen met het offer van een eigen kind. Zo heeft ook God de Vader voor ons de overwinning over zonde en dood verkregen door het offer van zijn Zoon. Zoals Jefta's dochter zich schikte en onderwierp aan de gelofte van haar vader, zo heeft de Zoon zich verenigt met de raad van de Vader tot heil van ons.

In het Nieuwe Testament wordt Jefta één keer genoemd; in [de brief aan Hebreëën](#) wordt hij gerekend tot de voorbeelden van het geloof.

Heb 11:32 En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken als ik vertel van Gideon, Barak, Simson, Jefta, David, Samuel en de profeten,

Heb 11:33 die door middel van het geloof koninkrijken onderwierpen, gerechtigheid oefenden, de beloften ontvingen, leeuwemulen toestopten,

(TELOS)

Bron

S.J. van Ronkel, *Woordenboek der eigennamen, naar hunne eerste spelling en oorspronkelijke uitspraak met eene korte beschrijving de personen, landen en plaatsen, in het Oude Testament voorkomende, en voor het grootste gedeelte ook etymologisch behandeld.* (Groningen: M. Smit, 1835) s.v. Jephtha. Hieruit is op 3 okt. 2013 tekst genomen en verwerkt. Van Ronkel was destijds hoofdonderwijzer aan een Joodse school en beëdigd vertaler.

Van de afbeelding, die op vele plaatsen op internet voorkomt, is de oorsprong en auteur niet bekend.

Voetnoten

[1. ?](#) Aldus *Hebreeuws-Nederlands Lexicon*, onderdeel van de Online Bible, een uitgave van Importantia.

[2. ?](#) Aldus S.J. van Ronkel, aangehaalde plaats.